

Ante t producitur, vt actutum præputium, lu.

v sat. vi. Impatensq; morę pauet & preputia ducit. A rator
lib. ij. Præputia ferro Circumcide libens & foedera nocte
supna. Male autē Riga. Nato p̄putium mox aufert sephora dicēs.
¶ Confuto, refuto cōtra imperitos. Verg. lib. xij. Quid cetera dicet
Italia, ad mortē si te (fors dicta refutet) Prodiderim, natam & cō-
nubia nra petentē. Sidoni^o ad Foelicē. Nostrę Terpsichores iocū re-
futās, phal. est. Lucre. lib. ij. Ne fingere motus Obliq̄s videamur &
id res vera refutet. Idē li. iij. An cōfutabunt nares oculi q̄q; vincēt.
notent e breuib⁹ cōposita, vt cōcutio, p̄cutio, recutit⁹, obrutus &c.

V añ t:

Exceptio.

¶ Arbutus arbor, vnde arbuteus a. um. Oui. i. met. Arbuteos foet⁹
montanaq; fraga legebāt. ¶ Defrutū. Papi. iij. syl. Dulci defruta
vel lutosa cœno, phal. est. ¶ Diuturnus a. um; Oui. in lbin. Cor-
pore lustrauit nō diuturna suo. At cōparatiuus diutius p̄ducitur a
Vergilio nisi mendosus est liber in Diris, vbi dicit. Istius atq; vtinā
facti mea culpa magistra Prima foret, letho mihi vita diutius esset.
Quā mea non vllō moreret tēpore phama. ¶ Minutius viri no-
men. Sil. lib. vij. Si factis nondū minutio te tanta p̄bare. Erudiet,
fortuna meis.

Arbutus

Diutius

Minuti⁹.

Ante v corripit, vt Pacuius viri nomē, Mart.

v li. xi. Attonitusq; legis terrai frugiferai, Actius & quicq̄d
Pacuiusq; vomunt. Persius. Sunt quos Pacuiosq; &
verrucosa moret Antiopa. Petrarca nullā ppriorū rationē hñs
indocte dixit in ortu Marci Iunioris li. epist. ij. Sin ardua rura vide-
re Pieridūq; audire modos, pacuius almū Sinet iter Marc⁹. ¶ La-
nuuiū oppidum Latij, vide a ante n. hinc lanuuius a. um. p̄quib⁹
in Catullo & Propertio ineptissime legit lauiniū & lauinus. author
est Philip. Beroaldus in Proptiū. Et tantū de primis medijsq; sylla-
bis p̄ dei nostri Iesu christi gratiā dixisse sufficiat. Nūc eodem duce
de vltimis, vt poterimus, acutissime & breuissime dicemus.

V añ u

Vltimarum syllabarum quantitas.

A in vltimis.

A Declinatum breuia, sed protrahe sextū
Et quintum cuius rectus producitur, & mna
Producunt nostri quædam muliebría græca
In recto, vt tegea, sine teste nihil volo tale.
Non declinatum produc, ita cum quia demptis

Dd ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Et puta non verbo Ginta melius loco longum
Postea & vltra leges cum contra curta licenter.

¶ Vltima syllaba noscitur positu vt post, ast, est, amant. Diphthongo vt heu, musæ, Regula vt a declinatū corripit, vt musa, arma, nti & vti castis, loquimur de declinatiōe per casus nō p tēpora quę cōiugatio dicit. Si nomē poetice p aduerbio sumat, noīs quantitātē seruat. Verg. in buco. Nouimus & qui te transuersa tuētibus hircis, trāsuerse aliud est si penitus fuerit aduerbiū vt vna. ¶ Ab hac regula tollūtur ablti quia pducunt, vt musa, mea, lecta, & vti a nti pductis veluti ænea, anchisa, atla, testis est Seruius in illd̄ Verg. Clamassent vtlittus hyla. hyla omne sonarēt. Verg. iij. ænei. Cōiugio Anchisa Veneris dignate supbo. Eiusmodi vtūs in a, ab es, rarus est in prima declinatione, quia potest ntūs in a desinere & ita vtūs corripit, de vtō. Hora. in sat. Ne qs hūauisse velit Aiatē Attrida veras, cur de ntō. Proper. Non ita Dardanio gauisus attrida triūpho; Verg. x. ænei. Aenea vigilia & velis immitte rudētes. Oui. meta. iij. Tempus atla veniet &c. Abltūs ora vidēt corripit apud Sil. italicū. lib. iij. At puer obessē generat⁹ in ora sagunthi Bis senos lunæ nō dum cōpleuerat orbes. Petrus Marsus ait, in ora. i. in regiōe sagunthina. Ego autē opinor ora esse acti casus p̄is nūeri ab os oris &c. & ita sensus est puer generatus in. i. ad, hoc est iuxta ora sagūthi obessē. i. natus ppe Sagūthum. ¶ Mna monosyllabū cuiuscūq; casus sit pducit, teste Sulpitio, mallem poeticū testimoniū, at dissyllabum mina normā custodit. ¶ Geometra, poeta, planeta & siles vocatiui tantū corripim⁹, licet geometres, poetes, planetes &c. legantur, quia ab es vt̄m in a nullū corripimus sine latini poetę testimonio. ¶ A in ntō græco sceminini generis a nris corripit, licet illi pducāt, veluti scylla, medea, lerna &c. quosdā tamē ntōs nri pduxerūt ad imitationē græcorū, sic tamē vt aliqua cęsurarū locum habeat, ideo nihil tale pducemus sine authoritate, idq; faciem⁹ rarissime, quia poterūt in e terminari, vt tegea vel tegee, nemea vel nemeæ. Sta. iij. theb. Dat nemea comites. Ibidē. Non tegea nō ipsa deo vocat alite fœlix Cyllenę. Idē in vi. Te plāgeret argos Te Nemea ubi lerna comas Larissaq; supplex. Iterū i. iij. Quos pylos & dubijs Malea vitata carinis. Oui. in epist. Mittit hypermestra de tot modo fratribus vni. Cice. in Arato. Electra Steropeq; simul sanctissima Maia. Iuuēcus. Nō maria genitrix nō fratrū nota ppago est. A in om̄ibus p casum nō declinatis pducit, vt clama, frustra, p̄terea, supra. Luca. lib. ij. Frustraq; rogatus tatum pducit, nam apud lu. nō aduerbiū frustra sed nomē frustra legēdum est cōtra Nestorem, sic

Ora.

A in ntō
græco.

Frustra.

in sat. iij. Quod nudū ac frustra rogātem, Nemo cibo, nemo hos-
 pitio tectoq; iuuabit. Nebriffēsis tamē dicit in Auieno corripit. Ima-
 vehunt celi luxit dum frustra frequēter, vereor ne mēdum, q̄a ipse
 Auienum diligēter p̄legi, nec tñ hoc notauit. Tu igit̄ semp̄ p̄ducito.
 ¶ Corripit̄ur autē ita, & quia vt notū est, Bebelius dicit quia a Ne-
 nio p̄duci, is poeta intercidit ante Horatiū s̄cūlū, ideo dictum Be-
 belij dubiū est, nam cæteri corripit̄ quos seq̄mur, puta aduerbiū;
 Persius hoc puta nō iustū est. ¶ Numeralia in ginta rectius p̄du-
 cūt̄ur, nam vbi vidēt̄ur corripit̄ Nebriffēsis credit mēdam esse, ve
 luti apud Marti. lib. xij. Sexaginta teras quū limina mane senator,
 p̄ sexagena. Et apd̄ eūdem. Mutua quod nobis ter q̄nquaginta de-
 disti, p̄ q̄nquagena, & apud Iuue. Quadringēta dedit Gracchus se-
 stertia dotē. Manifesta est mēda p̄ quadraginta, hęc dicta Nebrif-
 sensis si vera sunt oportebit multos poetas emēdare, nam triginta
 vidēt̄ corripit̄ apud Maniliū, vide a ante d. quadra. Bapti. Mant. ei-
 usmodi noīa sine dubio corripuit, vide v ante c ducēt̄i, sed p̄ neote-
 ricos grāmaticos forsan deceptus est. Sulpitius etiā credidit hęc so-
 lum p̄duci, Nestor autē variari, sed testimoniū eius friuolū est, q̄a
 ex Macro dicēte. De folijs eius triginta recētia tolles. Propter dicta
 placet mihi ginta tātum p̄duci vt cetera indeclinabilia. Genta & ge-
 na tantum corripit̄. Iuue. Quadringenta tibi siquis deus aut similis
 dijs. Martia. Quadringenta tibi non sunt cherestrate surge. Idem.
 Quadringēta secat qui dicat sycamerice. i. ficos diuide. ¶ Eadem
 ablit̄ tantū p̄ducit̄, vide in lib. i. circa synalcephā. Verg. i. ænei. Tri-
 ginta magnos voluēdis mensibus orbes. vñ. çnei. Triginta capitū
 fœtus enixa iacebit. Petronius arbiter. Sanguine romano sexagitaq;
 triūphos. Produc quoq; p̄terea, interea, antea, postea, contra, vltra;
 bis tamē inuenio cōtra corripit̄, vereor ne mēda sit, tu solū p̄ducito
 Lucre. lib. i. Ne forte hęc p̄ se cogāt nos cōtra fateri. M. Manil. li. ij.
 Contra iacet cācer patulā distent⁹ in aluū. Iu. Vltra sauro matas & c.
 sic cæteri, ideo nō imitabor Serenū nec in hoc nec in plusculis dicē-
 tem. Cura nihil p̄dest nec ducit̄ vltra cicatrix. dico hoc ex grāmati-
 cis, quia Serenum & Petroniū nō legi. ¶ Postea, frequēs est apd̄
 Ouidiū & semp̄ corripit̄, sed volūt̄ esse orōnē veluti. i. fast. Postea
 mirabar cur nō sine litibus esset Ille dies. ¶ Antea in. i. çnei. nō ad-
 uerbiū vel coniūctio est, sed actūs ab Anteus viri pprio, cōtra q̄s-
 dam vt recte docet Seruius grāmaticorū princeps. Ah vah, p̄duci
 E in vltimis, (to solum,

e Breuia, primę produc & nomina quintę

D d. iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae.

Cum natis, addes pluralia cuncta secundæ.
 Iunge doce & socias, monasyllaba longa repono,
 Inclinatiuas præter, male cum bene dempto.
 Omnia produces aduerbia si qua secunda
 Præstiterit, summiq; gradus aduerbia quæuis
 Sunt ferme atq; fere producta, quibus dabis ohe.

E in vtis
 & abltis
 tertiæ.

¶ E corripit, vt docere, ganymede, Oreste, Hercule, achille, Vlysse,
 & similes vocatiui & ablti tertiæ contra elium Nebriffensem & ali
 os plurimos. Mart. lib. v. Cur mitis apto Respicias ore loue. De ga
 nymede loquor. Persius. O si sub raistro crepet argenti mihi seria
 dextro Hercule pupillū ne vtinam quæ proximus hæres Impello
 expūgā. Proper. lib. i. Quiq; tuas pauis fregit achille domos. Mar.
 lib. ij. Humane facis hermenō superbe, phal. est. Oui. i. trist. Fecerūt
 furiq; tristis Oreste tuæ. vbi aliqui habēt Oresta, nusq; certe eiusmōi
 ablatiui & vocatiui tertiæ declinatiōis pducūtur, quicquid dicāt Sul
 pitius & Ferretus, atq; ipse deniq; Priscian⁹. Etem hi omes vnico ar
 gumēto, eoq; adeo infirmo tutātur se. Luca. li. viij. Signaq; ab Eu
 phrate cum parthis capta sequentē. id inq; valde debile est, quia (vt
 Nestor ait) euphrates q; primæ declinatiōis esse potest vel euphra
 tes is. tertiæ vel euphrate, es. teste Calepino. Adde q; cæsuræ licētia
 locum habere possit vt apud Verg. in grauiā, & apud Ouid. Nil
 opus est morte p me sed amore fideq;. Et Tibullum Et canis arēte
 terreat arua siti, ita dicit se legisse in emēdatissimis codicibus Bebeli
 us, adducēs quoq; illud ex Moreto. Et referat clausa q; puidet ostia
 clauē. Sic defendi potest illud Lucretij. Imbribus a ut tabe mēbroꝝ
 ambusta vacillent, nam apud veteres tabe extra cæsurā nusq; pdu
 citur, ideo non variari sed corripitātum dixero. Luca. lib. viij. Ta
 be fouens bustū. Idem lib. vi. Tracta durefcunt tabe medullę, sic cæ
 teri. Cæsuræ autē licētia & si vitāda sit frequēs, iuxta illud Terentia.
 Nec tanta in metris venia concedit vti, nō est tamē penitus refugi
 enda si parce fiat in magnis opib⁹, etiā si in vocalē desinat, vt iam
 patuit. multo autē magis in pentemimeri si in consonantē desinat,
 vt patet ex li. i. nostro, nō pigebit pluscula testimonia afferre. Verg.
 Si pereō manibus hominū perhisse iuuabit. Idem. Ecce trahebat a
 templo adytisq; Mineruę. Luca. iij. Ethiopūq; teris alieno gurgite
 campos. Iterū Verg. Emicat Euryalus & munere latus amici. Sil.
 Palladio betis vmbatus tēpora lauro. Hora. Ne quis humasse ve
 lit Aiacem, Atrida vetas cur. Oui. Atq; vtinā viuat & nō moriat
 in illis, Idem. Et qua tu biberis, hac ego parte bibam. Idem. Mentis

Tabe.

inops rapitur vt quos audire solemus. Idem. Arte leuis currus, arte
 regendus amor. Verg. Nō te nullius exercent numinis iræ. Prop.
 Nunc tu siue legis vmbrosæ flumina syluæ. sic multe alia leges, etiã
 in alio carmīs genere. Hora. Angulus ridet vbi nō hymetto. Sap-
 phicū est, vt apud eūdem, Doctes sermonis vtriusq; linguæ. Idem.
 Q; si quicqd arat impiger appulus. Asclepiadē est. Ergo vt sum-
 matim dicā, ablatiuū & vocatiuū tertiæ in e desinētes tantū corripit
 untur, vt hermogene, aristotele & c. Euphrate in Lucano vel primæ
 declinatiōis est, vel cæsuræ licentia excusat. ¶ E in prima & quinta
 declinatiōe in quocūq; casu reperit, pducit. vt parasceue, anchise
 vtūs & abltūs specie, die, re. hinc hodie, pridie, postridie, quottidie,
 quare. Oui. i. met. Officioq; pedū nymphe cōtenta duorū Erigitur
 nam dicit nymphe es. vel nympha ē. Oui. viij. met. Cūq; pheretia
 de & hyanteo lolao. Ideo indocte dixit Sido. in epitha. Polemij. Tu
 Mitylene satus cognoscis Pittace tēpus. Luca. lib. i. Hesperiam calpe
 sum moue impleuit atlante. abltūs est a ntō calpe es. qd' nomē mō-
 tis, vrbis, & insulæ est, sed de monte loquūtur fere poetæ. Pro eodē
 dicit. hæc calpes huius calpis per tertiā teste Georgio valla. lib. xxxi.
 cap. xxi. & hinc abltūs calpe corripit apud Rufum festū, vide titā in
 i ante t. Et apd' luue. xiiij. sat. Aequora trāsiliit sed lōge calpe relicta
 Placet hæc Placentini opinio magis q; Prisciani & alior; qui puta-
 runt apud luue. esse systolen. ¶ Produc quoq; pluralia in e. vt ce-
 te, tempe, mele, Catul. Cōfestim peneos adit viridantia tēpe, Tēpe
 quæ syluæ cingūt sup impēdentes. Secūsus est spōdaicus. Val.
 flac. lib. viij. Cerneret & tempe viridi luctantia fumo. Hora. li. i. car.
 ode. xxi. vos tempe toridē tollite laudibus. asclep. est. Oui. i. met. Syl-
 ua, vocāt tempe p quæ Peneus ab imo & c. Sil. li. xi. Subito emicue-
 re per vndas. Ad murmur cete toto exultantia ponto. Lucre. lib. ij.
 Ne tu forte putes ferrē stridentis acerbū, Horrorē constare clemen-
 tis leuibus æque. Atq; mele musæ p chordas organicaq;. Idem in
 eodē. Et cygnæa mele phœbeaq; dedala chordis Carmina cōsimi-
 li oppressa rōne silerent. Martianus Capella a melos in plura, me-
 la ptulit dicēs lib. ij. Tu vatū mela dulcibus camœnis, phal. est. Hęc
 qualiacūq; mea sunt quia de his ante me nullus meminit, vt neq;
 de multis alijs, quod vehemēter miror, de nomibus quintæ notio-
 ra sunt testimonia q; quæ a nobis pbeni. Mar. lib. i. Cœnares hodie
 Procille mecum. phal. est. Idem alibi. Vxorē quare lo cupletē duce-
 re nolim Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Aufonius. Nisi liber
 mendosus sit corripuit ablatiuū die dicens, Hoc die mercatus cras
 cytharædus eris, nolito imitari.

Noia i e
 prime &
 quintæ.

mitylene
 Calpe.

E plurale
 Tempe.

Cete

Mele

Mel.

Ioannis de spalterij Niniuitæ Versificatorij

Fame.

**Doce &
similis
Cauē.**

Vale.

**Mono-
syllaba.**

**Aduer-
bia in e.**

Male.

¶ Fame nunc tertiæ est, olim fuit quæ, vt Gal. lib. viij. docuit. Hinc
mãlit abltũs fame quæ corripe potes, pductio tamẽ est frequẽtiõs.
Tibul. li. i. Ipsa fame stimulatẽ furens. Oui. viij. met. Iamq; fame pa-
trias altiõq; voragine vëtris Attenuarat opes. Verg. ænei. vi. Obij-
cit, ille fame rapida terra guttura pandēs. ¶ Produciť omĩs scđa
p̄sona vocis actiue, singularis numeri, p̄sentis tẽporis, secũdæ cõiu-
gatiõis, impatiui modi, vt doce mone &c. Q, autẽ caue frequẽtius
corripĩ q̄. p̄duci in omĩfere poeta inueniat ideo est, q̄a olim cauo,
vido, vulgo & alia quædã dicebãt p̄ tertiã, nũc fulgeo, video, ca-
ueo, p̄ secũdam dicimus. A tertiã tamẽ aliquæ p̄sonæ mãlere, nam
caue quilibet corripe potest, adeo est frequẽs Horatius. Vale vale
caue ne titubes mãdataq; frãgas. Oui. i. trist. Tu caue defendas. Pro-
pertius. Tu caue ne tristi cupias pugnare puellẽ. Cice. in Arato hoc.
Cauē te p̄õto studeas cõmittere mensæ, sic cæteri. Persius. Sed quid
opus teneras mordaci radere vero Auriculas vide sis ne maiorũ
tibi forte Limina frigescãt. Cato. Hoc vide ne rursus leuitatis cri-
mine damnes, sic scato p̄ scateo quõdam dixere. Lucret. li. v. Et par-
tim pleno scatere atq; erũpere campo. Vale dico etiã hanc ob cau-
sam variat. Oui. i. trist. Sæpe valedictõ rursus sum multa locutus.
In eodem. Idq; qđ ignotificiũt valedicere saltẽ. ¶ Monosyllaba
p̄ducũtur, vt me, te, se, de. Hinc demũtur coniũctiõnes encliticæ q̄,
ve, ne, & in cõpositis quisq; nõne &c. Quæ nomẽ & veh̄ interiectio
per diphthõgon p̄ducũtur, vt nã p̄ vtiq; & certe, ne phibedi p̄du-
citur, vt etiã in cõpositis nequis, nequãdo. Syllabicæ adiectiões nõ
dictiones monosyllabæ sunt, sed vltimę dictionũ syllabæ. Ideo cor-
ripiunt̄ veluti huiusce, illice, tute, tuapte. Lucret. lib. i. Accipe p̄terea
quæ corpora tute necesse est. ¶ Produciũtur aduerbia in e ab ad-
iectiuis secũdę declinatiõis siue cõparent̄ siue nõ. vt pie, egregie, q̄
ppere, summe, eximie &c. Tibul. lib. i. Quid ve pie dum sacra colis
pureq; lauari. Te memini & puro secubuisse thoro. Ideo non satis
docte, pie corripit̄ in hymno de diuo Laurẽtio. Intulit cælo pie lau-
reandũ. Sap. est. lu. Atticus eximie si cõnat laut̄ habet. Min̄ egre-
giæ cordatus homo. Val. flac. lib. v. dixerat. At illi ppere mõstratã
capessunt Lumina, a properus a. um. qđ sæpe leges. similiter p̄du-
ces apprime. Verg. autẽ correptionis gratia apprima p̄ a dixit vt
torua p̄ torue. Flos apprima tenax. author est Seruius licet refrage-
tur Nestor. Corripit̄ur tamẽ bene & male atq; mage pro magis.
Oui. Nõ bene cõueniũt. Idem putat̄ male semel p̄duxisse vt in. i. de
arte. Sepe male dixit &c. id verũ nõ est quia mane legẽdum est a ma-
neo licet p̄ mēdosos codices decepti plurimi aliter legerint, nõ sine

peruerſitate ſenſus. lege itaq; Sepe mane dixit quū iam properaret Achilles. & ipſa Achillis amica ſæpe dixit. O Achilles mane, quum Achilles pperaret ad bellū troianū &c. impreſſio Aldina vt quædā aliæ mane habet nō male. ¶ Aduerbia ſuplatiui gradus vñcunq; fiunt pducunt, vt maxime, minime, licet p nō ſumatur fortiffime, pœniſſime a pœne qd corripit. Proper. Sic erepta mihi pœne puella mea eſt. apud Ouidiū vbi pœne videtur pducī poni legendū eſt teſte Bebelio. Cōtiguos poni Scipio magne tuis. ¶ Aequē p. Aequē ducitur tantū. Hora. in. i. epiſt. Aequē pauperibus pdeſt locupletibꝯ æquē. Aequē neglectū pueris ſenibusq; nocebit. Bebelius putauit eam corripī ſed fallitur quia apud Lucanū æque eſt prepoſitio. E& cōiunctio q̄ in lib. vi. Debitus eque tuo venit hæc iniuria, voto. i. et hæc iniuria venit e tuo voto. ¶ Producere, ferme & ohe, vide Ferme: vocalem ante vocalē. lu. Mobilis & varia eſt ferme natura malog: Idem. Nulla fere cauſa eſt in qua nō fœmīa litem Mouerit. Bacche vocatiuus ſeu potius interiectio bacchantis pducī inuenit. Horat. lib. iij. Vſq; ad mala citaret io Bacche modo ſumma voce &c.

In vltimis.

I longum pono, vocitantem contraho ternæ
 Sæpeq; græcorum ternum, Minoidi teſtis,
 Sed niſi ſiue quaſi, mihi, ibi, ſibi, vbi variabis,
 Et tibi iunge cui, Tantum breue moli locatur.
 ¶ Corripitur. Mar. lib. viij. Qz vellem fieri meus libellus, pha! eſt. Corripit vero cunctus tertiæ vocatiuꝯ. Verg. O crudelis Alexi nihil mea carmina curas. Mirabar quid mœſta deos amarylli vocares. Oui. Non tibi ſic dices phylli ſequēdus eram. Papi. achil. i. Quo rapis ingentē magni Chironis alumnū Fœminis nereī dolis. Sulpitius male credidit hic vltimā in nereī pducī quia ſic pducere eſt pri maindolīs qd manifefto falſum eſt. Corripite itaq; ſine vlla exceptione oēm vocatiuū tertiæ. vt Pari, tethy, theti, themi &c. Datiuꝯ Vtū s tūg
 tertię græcus ſepius pducī q̄ corripī inuenit, ideo ſine teſtimonio Dtūs tūg
 nullū corripies datiuū, nam quē correptū offendis, potes etiā pducere vt teſtaſt Geor. Valla lib. xxx viij. cap. xxiij. At quō pduci offēdero, ego tantū pduxero, pſertim in opusculis. Papi. i. achil. Palla di littoreꝯ celebrabat ſcyros honorū Forte diē. Catul. de coma berenices. Luce autē canē tethyi reſtituor. Val. flac. lib. ij. per duas ſylla Palladi
 bas tethy in datiuo extulit dicēs, vnde, Quam tethy lōginqua dies Tethyi.
 glaucoq; repoſtā Solibus & canis vrebat luna pruinis. Catul. in ar Tethy.
 go. Tum thetidi pater ipſe iugandū Pelea ſenſit, hic datiuus pducit
 Ec

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Minoidi te immemori. Sabinus in epist. Demophoontis ad Phyllida. Phyl
Phyllidi. lidi Demophoon patria dimittit ab vrbe. Proper. Tindaridi pote
 rant gaudia ferre sua. Propter hæc puto non multū erratur; si quis
 datiuos ab as. adis & is, dis, vel ys, yos græcos variauerit, vt arca
 di. lampadi, amaryllidi &c. Sed quid dico me putare, cū eius modi
Aldus. tione cæsurae. ¶ Variabis in littera posita inter quæ nisi, qualicq; re
 ctius corripitur, cui sæpius monosyllabū est, & sic semp pducit;
 Aliquando dissyllabū est & variat, licet pductio sit tuior. Ouid. Et
Quasi. quasi discedens oscula summa dedi. Lucre. lib. ij. Et deuicta quasi co
 gatur fere patiq;. Rufus in Arato. Vt nec curua quasi declinet cor
 nua nec tū, melius corripit, quia cæsurae licētia videri potest, vt apd
 Sidoniū in epitha. polemij. Sint tantū penitusq; nisi nihil esse pbē
 tur. Peritissimi tamē grāmatici adeo refugerūt cæsurae licentiā, vt p
 principiū tertij pedis sepe pbauerint quantitates, veluti cōiugio an
Nisi. chisa Veneris dignate supbo &c. Oui. Si nisi quæ facit poterit te di
 gna videri. Nulla futura tua est nulla futura tua est. Corripito liben
Cui. tius quasi & nisi. ¶ Decui aliquid diximus in. i. lib. Mar. lib. xij. Et
 credit cui posthumilla diues, phal est. Posthumilla a posthum^o de
 ductum fœminę nomē est. Idem lib. xi. Collatus cui gallus est pria
 pus, phal. est. Capella li. ij. Et cōpar studio sed cui terreus Ortus, p
 positū in sydera tendere, duo sunt asclepiadēi versus. Idem in eo. li.
Moly. Cui panditur aula tonātis, vsus est anapesticus dimeter catalectic⁹
 De reliqs testimonia facile occurrent. Oui. Moly vocāt superi Au
 thor priapeorū. Quæ cur moli vocat mētula moly fuit. Est hæbe
 nomē. ¶ Epy ferettus dicit variari Pompilius teste Bebelio dicit
 variari indeclinata gūmi, nauici. Ego testimonia poetarū veterū de
 sydero, meli id est mel corripitur in cōpositis vt melimela. Lucret.
 lib. ij. Sicuti quadrupedum dixit nisi liber mēdosus est. Corripitur
 vt in cōposito aduerbio vtiq;.

O in vltimis.

O cōmune datur, produc monosyllaba, iungens
 Cum terno sextum. Atq; aduerbia nomine nata.
 At variabo cito cum sedulo, mutuo, crebro,
 Seroq; sit curtum modo solum sed breuiari
 Ergo pro causa non vult, produco quaterno
 In casu nomen fit cuius in us genitiuus

O patrī produc, variāq; gerundia vera.

¶ O variat vt cato, leo, apollo, agamēno, licet græce in on per o
 mega scribant κατων λεων &c. scribo & cetera verba, sed Seruio
 teste, scio, nescio, ego & duo solū corripitur & in his pfecto (vt cum
 Seruio sentio) correptio est melior. Ego aut̄ interim pducit. Verg. **Ego.**
 in diris, Ausus ego primus castos violare pudores. Sta. hinc etiam
 funestus ego videt ista deorū. Idem in. i. Achilleidos. Sed quid ego
 fessos optatis demoror vndis. Auso. Sicut ego sol⁹ me quoq; pau
 perior. Idem separor vn⁹ ego sed partē sumo minorē, Nestor plu
 ra testimonia affert, sed suspecta. Propert. lib. iiii. Thuscus ego, thu
 scis orior nec pœnitet inter, Prælia Volscinos deseruisse focos, cor
 rectissimi libri habēt thuscus ego & thuscis. Idē in. ij. Frater ego tibi
 sum filius vnus ego. Emendatiores libri habent frater ego & tibi
 sum filius vnus ego. Ouid. in epist. Sed quid ego reuoco, dictis his
 o meū abesto, aliqui libri habent. Sed quid ego hæc reuoco. Sic em̄
 legit Aldus & dicit apud Papiniū legi. Sed quid ego hæc, fessosq;
 optatis demoror vndis? Sic aliī libri forte mendosi sunt. Ergo cū
 Aldo solum corripit. ¶ Producūtur tantū monosyllaba vt sto
 do, flo, o, pro prepositio & interiectio. ¶ Producuntur tantum
 datiuī & ablatiuī, vt domino, meo, amato, tydeo, quem datiuū (ni
 si mēda sit pro tydi vt orphi pro orpheo corripuit Papi. viij. theb. **Tydeo.**
 dicens, Vos præda ruenti tydeo. In sido. ij. paneg. mendose legitur
 lam tybrim tremuere meū me, teutono iuncto pteutone, quia re
 cte teutoni & teutones dicimus. ¶ Producūtur tantū aduerbia ex
 nomibus ducta, vt tanto, quāto, tanto, falso, manifesto, primo qd̄
 tamē corripitur apud Aratorē vt vero coniunctio apud Macrū.
 Pondere vero fabę puluis cum melle voratus, variantur autē cito
 sedulo, mutuo, crebro, sero & pfecto, teste Sulpitio, sed modo tan
 tum corripitur. Cito etiā vix productū reperies veluti homo, am
 bo & duo, testimonia correptiōis facile occurrent. Sta. i. theb. Sero
 memor thalami mēstę solatia matris. Idē. i. syl. Pectora sero videt.
 Tibul. heu sero reuocat amor seroq; iuuetas. ¶ Quomodo ad **Quo.**
 uerbiū corripī inuenio. Mar. lib. x. ad Caium, Quicqd̄ habent oēs
 accipe quo modo das. Idem li. iij. Quū sit tam pauper quomodo **Ergo.**
 cæcus amat. ¶ Ergo pro causa veluti, Illius ergo, tantum pducit
 grāmatici omnes testantur, alioqui variatur. Augustus. Ergo ne
 sup̄mis &c. Hora. Nil tanti est ergo fungar vice cotis acutum &c.
 ¶ Græcū in o faciēs gtm̄ ius pducit tm̄ o in ntō, dtō, actō, abltō vt di **Græcū i o**
 do, dotho, argo, clio, drymo, pātho, xātho, alecto, echo, hero, sap **Xantho.**
 pho. Ver. li. iij. gēor, drymoq; xāthoq; ligeaq; philodoceq; p̄mū
 E e ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

que ratione cæsurae pducit veluti. Liminaq; laurusq; dei. Pectoribus inhians spirantia consulit exta. Luca. dum sanguis inerat &c. qd notandū magis q̄ imitandū esse dixim⁹. Nestor dixit. x. more græco illic facere positionē. Sil. lib. iij. At nō dabat vltra Clotho dura

Clotho.

lacus. Nestor dicit se apud Lactantiū reperisse recitatum hunc versum. Clotho colum baiulat, lachesis net & atropos occat. Sine dubio versus est ineptus ab imperito aliquo Lactantiū libris adiectus, quia baiula primā pducere alibi ostendimus, & clotho græce p̄ ω

Sappho

mega in vltima scribit̄ vt sappho, quare ineptus est versus citatus a Bebelio sine certo authore. Quid nisi lasciuas cātauit sappho puellas, Ouid. in. ij. de remedio. Me certe sappho meliorē fecit amicæ. Iuno variat̄ quia latinū est. ¶ Gt̄s in o pducit tantū vt apollo. Androgeos androgeo. athos atho & similia p̄ tertiā declinationē atticā. Verg. Androgeo galeam &c. Idem geor. i. p̄pter sequentē vocalē corripit actm̄ atho teste Nestore. Aut atho aut rho dopen &c. ¶ Variabis vera gerūdia quæ verbī constructionē

Cerūdia.

seruant. Productio tamē est frequentior. Adiectiua autē gerundiua tantū pducunt̄, q̄a noīa sunt nō verba. Verg. Cātando tu illū &c. lu. sat. iij. Plurimus hic eger morit̄ vigilando sed illum. Languentē pepit cibus impfectus & heres Ardētī stomacho. Tibul. lib. iij. Aufer & ipse meū pariter medicando dolorē. Mart. lib. ij. ad Zoilum Foelicē Cœnā zoile dādo tuā. ita legit Tibulli interpret Bernardus Veroneñ. sed min⁹ recte vt opinor, quia libri quos ego vidi lōge aliter habent in meliore sensu, vt mihi videt̄, sic Foelicē fieri credis me zoile cœna, foelicē cœna zoile deinde tua. Alphitus auitus ap̄ Priscianū lib. viij. Spatiando paulatim trahit. Est Iambicum dimetrum. Ausonius de studio puerili. Et melicos lyricosq; modos p̄fando nouabis. Verg. in catalecto. si Vergilius sit author. Sæpe audēdo mare & vīcere sæpe hyemē. Calph. ecloga. ix. Formosior ida Dicor & hoc ip̄m mihi tu narrare solebas. Purpureas laudādo genas & lactea colla. Sedul. lib. i. Sperādo tepescit, sic ecclesiastici sepistig.

V & B.

V & b
Ab,

V semper producat, B contrahe, barbara deme.

¶ V producat vt Iesu. ¶ B corripitur vt ab ob. versus. Arma virūq; cano troiæ qui primus ab oris. Sedulius pduxit quia sequit̄ h, quæ cōsonantis vim aliquādo credit̄ h̄re, qd notandū est nō imitandū. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedem retro faciamus & arctum Corde petamus iter, sic nō imitaberis simili causa defensum eodēli. Vir humilis &c. ¶ Barbara in b pducunt̄ teste Nebrissensi vt Iob, iacob, aminadab, qd penultia longa latine aminadabus est.

fert teste eodem. Iuuenius. Hoc Iacob etem puto cum prole bibe-
bat. Geor. valla. li. xxx viij. cap. xxv. dicit tu in cōposito tumet cor-
ripi a Lucre. dicente. Tum tumet a nobis &c. sed fallit (vt opinor)
Placentinus quia libri quos vidi habent tutemet in meliore sensu.
Lucret. lib. i. Tutemet a nobis iam quouis tēpore, vatū Terrilogs
victus dictis desciscere queres. Casu, memoratu, tantū producun-
tur quicquid quidam dicant.

Tumet.
Tutemet

C in vltimis.

C

C produc, nisi nec, lac, donec. Sed variabis

Hic bene Pronomen. fac verbum iungimus isti

¶ C pducitur. vt sic. Verg. iij. ænei Sic oculos, sic ille manus, sic ora
serebat. Mart. lib. viij. Sic ad letheas nisi Nestore serior vndas Non
eat optabis quē supesse tibi. Idem semel corripuit. vt li. ij. ad Sextū.
Et secū sic vt audiā susurrat, phal. est. nō ausim tñ imitari qa semel
tantū & forsan mēdose corripit. veluti ac (vt Bebeli⁹ notat) apd
Papi. in iij. theb. Sed gelidis ac inertibus æuo, puto mendā esse p &
Ideo ac solū pduxero. ¶ Corripiunt aut nec, lac, donec, de lacte
stimoniū mihi nullum est nisi oīm grāmaticoꝝ. Mart. lib. iij. Quā-
ta nec in libycis debuit esse iugis, alibi apud eundē. Nec armata ma-
nus hydrę mors vna fuisset. mēda est p nō armata &c. vt apd Sil.
lib. viij. Celicolū matri nec hoc habitata pruinis, mēda est p non
Sil. lib. v. Donec abūdanter diffuso sanguine late. Procubuit mo-
riens. ¶ Hic aduerbiū pducit tantū & a veteribus diphthōgo ei
annotabat heic, Valla in Mattheū dicit se id in antiquo marmore
notasse. Verg. i. ænei. Posthabita coluisse Samo hic illius arma.

Hic ad
uerbiū.

¶ Hic pnomē variat, sed rectius corripit, variari testat Ser. in illud
vij. ænei. Est hic est anim⁹ lucis contēptor. Idem in buco. Et vitula
tu dign⁹ & hic & quisq; amores &c. Idem in ij. ænei. Hæc finis Pri-
mi fator; hic exit⁹ illum Sorte tulit. Hora. Stultus & improbus hic
amor est dignusq; notari. Mart. Hic est quē legis ille quē requiris.
phal. e. Oui. Phyllidis hic idē tenerq; amaryllidis ignes. Idē. xij. me.
Ast ego dum parat hic armis nudare iacentē. Regius corrigēdum
eredit hęcce, quia Priscianus & Donatus dicūt hic pnomē corripit,
aduerbiū pducit. mihi placet ppter iam dicta cū Seruio hic pnomē
variari. ¶ Matarantius & Ferētus ex Prisciano credunt pnomē
hoc variari qa in vetustis libris apd Verg. Hocce erat alma parēs
legit. qd pductiōis gratia factū autumant. Ego aut opinor hoc tā-
tum pducit & hocce festiuitatis gratia veterib⁹ placuisse, nam qd
dicent de hęcce, hisce, hosce, hasce. ¶ Non grāmaticoꝝ ratiuncu-
lis quātitates syllabar; pbari volo, sed veterē authoritate poetar;

Hoc

Ee ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

apud quos nondum inueni hoc corripi, igitur tantum pducam.
Mart. lib. v. Consequor hoc vt me nec timeas nec ames. Oui. i. fast.
Hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor vt
correctionē ostendā. Verg. ænei iij. Solus hic inflexit sensus ani-
mūq; labantē. Idem in vi Hic vir hic est tibi p mitti quē sepi⁹ audis
Fac. ¶ Fac, contentiōes grāmaticorū faciunt vt Badius dixerit variari,
sic Bebelius q̄q;. Nam Sulpitius vult pducī tantū, testimonio Oui-
dij in. i. de remed. Durius incedit fac ambulet omē papillē Pectus
habent tumidē fascia nulla tegat. Vbi cūq; vero pducī videt ipse le-
gendū dicit face p fac. At Nestor, Aelius N. briffensis & Nicolaus
Ferret⁹ dicūt fac corripī tantū, quia fit a face vbi a corripit vsit fac
p face, velutifer p fere, & apud Ouidiū teste Feretto, vbi Sulpitius
putat pducī corripit, quia ita legit Ferettus. Durius incedit fac ob-
ambulet. Nestor autē Rigā carpit quia pduxerat fac, dicens in gene-
si. Tu prior egressum fac & cōiunx tua nati Oui. in. iij. de arte. Mille
fac esse iocos, turpe est nescire puellā. Idem in epist. Protefelai. Et di-
cet referas arma fac ista Ioui. Idem. Phylli fac expectes Demopho-
onta tuum. Auso. in epig. Aut transire iube, vel fac vtrūq; parem.
Mar. li. v. Signa rarius aut semel fac illud, phal. est. sic in multis alijs
locis, nec verisimile videt omēs libros esse mēdosos. Verūtamen
vnicū locū repperi in. i. de arte, qui magnū mihi iniecit scrupulū
Nam videtur manifesto pducī, nisi sit menda. Hos fac armenios,
hæc est Danceia Persis. D & T.

D D breue ponatur, ceu T, nisi sincopa fiat.

T ¶ D corripit, vt apd Bogud. Sic noia int vt caput, amat, docet & c.
corripunt tantū licet Capella dixerit variari. Ego sine poetarū ve-
terum testimonio nihil credo grāmaticis, ideo nunq; pduxero, &
at caput legit & c. nisi fuerit syncopa, & tūc certe libētius corripuero
licet pducētē non multū reprehendero, vt fumat p fumauit obit
p obiuit & c. que pducunt quidē, sed nūq; extra cæsura. Verg. in. ix.
Audijt & cœli genitor & c. At Oui. iij. met. Pro fontibus ille lacuq;
Interijt, at vos pro fama vincite v̄a. Idem. iij. fast. Nox abijt ori-
turq; aurora palilia poscor. Idem lib. ix. meta. Non adijt apte & c.
Iuuenā. Quis nescit aut quis nō vidit vulnera pali. Ouid. iij. meta.
Arduus in nubes abijt, & in æquore summo Vmbra viri visa est.
Hora. sat. ix. Quū grauius dorso subijt onus, incipit ille. Iuue. Ma-
gnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Verg. lib. ix. ænei. Sceptra
palatini sedemq; petit Euandri, p petiuit, quod ante mēdose legeba-
tur, vt bene docet Politianus in Miscel. cap. lxxi. & est vsus spōdal-
Petit **Ferettus.** cus, cui sententię male refragat Nicolaus Ferettus argumento ni-

mis friuolo vsus credens, scilicet euander primā posse corripere, quia Seruius dicit ppria variari, quod falsum esse contra Seruium manifesto declaravi. Et si aliquo modo id foret, verūtamē nō dixisset Seruius. In pprijs etiā regulas generales cōfundi, hoc est non cōcederet in pprijs positionē corripī, veluti anchises, aut dipthongō, vt autolicus, auto noe, eurychus, euāder, æneas, æacus, æagrus. Miror Feretū hoīem alioqui doctissimū tam pueriliter errasse, sed multi carpendi studio hallucinant. Plura syncopata aliqñ etiā sine syncopa inuenies pducta, sed nunq̄ nisi vbi aliqua cēsura adest. Ergo consiliū meū est, vt alibi nō pducant, q̄a silia inuenim⁹, etiā vbit nō est. Hora. lib. i. car. ode. iij. Perrupit acherōta Hercules labor, asdep. est. Verg. Pectoribus inhians spirātia cōsulit exta. Vale, flac. Sed qualis & quāta viris insultet enyo. Verg. Muneribus tibi pāpineo grauidus autumnno. Floret ager. Ergo tutior est etiā, in syncopatis correptio. M. olim corripiebat, nunc interimis In h ad vocales p̄tinent, vt vah, ah, que pducunt vt dictū est. In p vnicū est vetus, vt volup. i. voluptas. & pducit quicq̄ dicant ceteri. Ennius apud Gel. li. xij. cap. iij. Quocū multa volup, ac gaudia clamq; palamq; ¶ Producit quoq; Ioseph, vt cetera barbara q̄ extensiōe syllabæ fiunt latina, aut græca penultima longa, teste Nebrissensi, veluti alaric, Isabel, Leonor, Guiomar &c. vñ Alacris Isabela, leonora, guiomara &c.

L

L breue sit, Cum sol & nil tolluntur hebreæ.

L

¶ L corripit, vt sal, Hānibal, Hiempsal, mel, sel, Tanaquil. licet Capella (si Bebelio credim⁹) pduxerit. Mar. li. viij. Illi tu dabis hec v̄p occupato. Idem semel pduxit dicēs. Nō nisi vel ostro madida vel murice tincta. Dicit hoc Geor. val. li. xxx viij. cap. xxvi. Vereor ne mēdosum codicē nactus fuerit, ideo vel solū corripito. Producutur sol & nil. qbus Aldus addit Pol. Oui. ij. met. Vterius spaciū medio sol alt⁹ habebat Hora. ad Augustū. Nil intra est oleā, nil extra est in nuce duri. Ideo errauit inter neotericos poetas doctissim⁹ dicens. Qd̄ scit in occulta turpe nil esse domo. Nihil aut corripit. Per sius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil posse reuertī. ¶ Hebreæ pducunt vt cū alijs docet Nebrissensis, veluti Michael, Israel, in q̄ Sidoniu errauisse in a añ e ostēdim⁹ Nicol, Phicol, Baal &c. Hcrasmus sal pduxit dicēs. Virginitas nitor argētū sapiētia sal est. nolī imitari.

Vel

N

N produc. demas an in & prolem, tamen atq; Forsitan & forsan, viden, huic conformia iunges.

E c iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorię.

Quod dat inis curtum est, velut on, quod tertia nescit
Corripitur quartus, quando brevis vltima tecti est.

On tertię

¶ N producit, vt hymen tytan, delphin, & omnia nomina tertię in
on, quia græce p̄ ω scribuntur, nec apud veteres poetas quib⁹ fides
habēda est, illud o corripit, nisi dempta n littera in o desinat, vt
eato, leo, agamēno, apollo &c. nec refert an gt̄s i ontis desinat, an
in onis p̄nultima lōga, an breui, nec facit fidem Sidonius qui cor-
ripuit lacedemon, vide e ante d. nec hunc secutus Bapt. Mātuanus
dic. Extulit aduersum celebres Lacedemon athēnas. Nec Capella in
dictione ammon, vide a ante d adon. Nec Arator lib. i. dicens. Hic
fuerat Simon ille magus. Et lib. ij. Quid tunc demon agit, nec plu-
res item neoterici fidem faciūt, quia hi omnes a puritate linguę la-
tine interim aberrarunt. Mecū in hac opinione est doctissimus vir
Nicolaus Ferettus. Verg. i. aenei. Sarpedon vbi tot Simois corre-
pta sub vndis. Oui. iij. meta. Acteon ego sum dominū cognoscite
vestrū. Idem lib. vi. Quem sibi Pandion opibusq; virisq; potentē
Hora. in arte. Perfidus Ixion, io vaga, tristis Orestes. Ouid. in Ibin,
Vt Macedon ic̄ta est rapidis cum cōiuge flāmis. Sic p̄cor etherei,
vindictis igne cadas. Propriū est mulieris, vnde macedoniā dictā
putant. In his certe p̄nultima genitiui corripit, & tamē on nomina-
tiui apud veteres poetas nunq̄ corripit, nō opus est verbis, si quis
Despauteriū conuincere temeritatis vel mendacię volet. id veterū
poetarum testimonio faciat necessum est, secus nugas egerit. Mar.
Præter aquas Helicon & sarta lyraſq; sororū. Manil. At procyon
oriens quum iam vicesima cancro est. Errauit in hoc nomine du-
pliciter Bapt. Mant. vide o ante c procyon. Verg. in buco. Formo-
sum pastor Corydon ardebat Alexim. Et alibi. Cōpulerantq; gre-
ges Corydon & thyrsis in vnū. Idem. Te corydon o Alexi trahit
sua quęq; voluptas. Seruius inqt̄ donoa, antibacchius, sed o breuis
est propter vocalem sequentem, quasi dicat Seruius. donoa ex natu-
ra vocaliū est antibacchius. i. ille pes ex duabus lōgis & breui, sed
quia aduerbiū o. hic p̄pter vocalem corripitur, ideo fit dactylus.
Quocirca errant Tortel. & Calep. in dictione tribrachus, dicentes,
tribrachus pes est ex tribus breuib⁹ syllabis, vt Te corydō o Alexi
vbi donoa tribrachus est, quū vocalis ante vocalē breuis fiat, dice-
re debuissent donoa dactylus est. Mirum est tātos viros tam pue-
riliter errasse. Sed obiicient forte mihi Erotion puellæ nomē. Mar.
lib. v. Pallida nec nigras horrescat Erotion vmbra. Idē lib. x. Hic
festinata requiescit Erotion vmbra. vulgo Tituli ita habent de her-
otione puella, Epitaphiū herotionis, & per tertiam declinationē

Erotation.

Declinat hoc nomē Calderinus dicens Martialem nomen finxisse a suauitate amoris, quia eros erotis amor est. Ego puto Calderinū **Calderi** decipi, & quotquot illi suffragantur. Nam opinor Erotion sine aspi **nus.** ratione (licet aliter vulgo fiat) esse secūde declinatiōis, vt ilion, glycerion, planesion, & alia multa quæ sæpius apud Latinos in um desinunt, vt ilium, phileniū, glycerium, & in Menęchmis Erotium, **On gti** **pluralis** Martialis autē in græcitate permāsit, quia carminū magis cōueniebat erotion q̄ erotium. in deriuatiōe nihil errauit Calderinus.

¶ Omne igitur nomē in on tertiæ pducatur. Produc etiam oēm genitiuū pluralem cuiuscūq; declinationis fuerit, vt logon, cimmerion, epigrāmaton. Tibul. lib. iij. Cimmerion etiam obscuras accessit ad auras. Quis nunq; candente dies apparuit ortu. Siue super terras Phœbus seu curreret infra. Nominatiuus est cimmerij, cuius gr̄is secūdam latinam formā est cimmeriorū, secūdū græcam cimmerion. Sunt autē Cimmerij populi, quibus est aer caliginosissimus. Hinc est adagiū in cimmerijs tenebre. Lactā. iij. diu. instit. **Cimme** **rij.** O cæcū pectus, omentē Cimerijs (vt aiunt) tenebris atriorē. Hiero. contra Ioannē hierosolymitanū. Rogo quæ tanta est cæcitas cimmerijs (sicuti aiunt) tenebris inuoluta. Indocti (vt Beroaldus notauit) cineritjs scripserūt iudicio sane cinericio, & omni penitus scintilla viduato. ¶ Tollūtur a regula An, in, cum prole, dein, exin, subin, proin, tamen, at tamē, forsan, forsitan. An vide a ante t. ater, hinc an ne. Claudianus. An ne ego terrigenas & c. Reliqua facile occurrent, addam hoc Ouidij a Verulano citatū. Nec tamē emendādo labor q̄ scribere maior. Nota gerundiū. ¶ Viden & q̄cunq; **Viden &** **similia.** per apocopon ne habent, vt men, p mēne, ten, scin, vin, am, satin, egon, nemon, dixin & c. Licet Sulpitius velit men & ten pducī, nemon variari, & Seruius cū Lactantio dicat viden naturaliter produci. licet Verg. & Papi. corripiant. Seruius quidē in illud ænei. vi. Educet viden vt geminę stant vertice criste. Viden inqt naturaliter longa est. breuē tamen eam posuit secutus Enniū. Lactantius vero in illud. Papi. x. theb. Ipsa dedi viden, vt iugulo cōsumpserit ensem Viden (inquit) syllaba cū naturaliter longa sit, tamē eam corripuit secutus autoritatē Maronis, Mecum sentit Nicolaus Ferettus. Tibul. Si vereare precor viden vt foelicius extis. Ego itaq; credo in omnibus naturā interrogatiu ne seruari, & oēs eiusmodi dictiones corripī, donec ex veteribus poetis contrariū constet. ¶ Corripen habens inis in gto, vt pecten, crimen & c. Manil. lib. iij. Crimen **En inis.** vbiq; frequēs & laudi noxia iuncta est. hoc est contra doctissimū q̄ndā credentē nusq; reperiri noxia substantiuū. Idem in eodē lib.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoris

On scdē ¶ Corripit quoq; in on secūde declinatiōis, quod latini in um vertere solent, vt erotion, ilion, pelion, barbiton &c. Oui. ilion & teneidos, Simoisq; & Xanthus & Ida. Idem in epist. Pelion in tyriā trāfer foelicius vrbē. Luca. Pelion opponit radijs nascētibus vmbas.

actūs i n. ¶ Corripit actūs cui⁹ noiatiui vltima corripit, vt Medean, maian & similia a noiatiuo in a. menelaon, orpheon, priamon, jacobon, & omnis alius actūs in on ab os vel us correpto, parin, ibin, ityn, tethin & tethyn, licet aliqui dicant vltimū pducunt tantū, quia tethys etiā legit vltimā corripit, vt docebo in is. Papi. vñ. theb. Nāq; ferūt raptā patrijs reginā ab vndis. Idem scdō achil. Quid si nunc aliq; patrijs rapturus ab oris, Deidamiā eat. Ouid. in ibide. Strymoniaē matres orpheon esse ratē. Idem in epist. Tu fore tam lentū iusta Melaelon in ira. Et geminos fratres Tyndareūq; puta. Idem vñ. met. Procrin habe dixit. In eodem. Tantaq; nox animi est Ityn huc acer site dixit. Idē in ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil. Et thetin & comites & quos suppresserat ignes. ¶ Accusatiui a lōgis noiatiuis pducunt tantū, vt eneam, anchisen, helenen, & reliqui

En & an ab as es & e, de qbus om̄ibus nimis frigide & incerte loquūtur Ve actū lōgi. rulanus & Nebrissensis. Ouid. Aeneam animo nocte dieq; refert. Idem. Respice Laertem, vt iam sua lumina cōdas. Prif. in perihē. Europen asiā Tanais disīūgit ab oris. Oui. in vi. met. Fecit & alsterien aquila luctante teneri. Idē in epist. Deianire. Mittor ad alciden e cōiuge cōscia mentis. Littera si cōiuux deianira sua est. Sic ceteri q̄tq; sunt fide digni. ideo nō recte dixit Sulpitius hæc variari. Sidonius in græcis plærūq; errauit vt sæpe ostēdimus, & nunc errat in actō alciden dicens in pfatione tertij panggy. Nec quæ Cadmeis pariens Alciden in oris. Suspendit triplici nocte puerperiū. Mart. Te fingēte nefas Piladen odisset Orestes. Cum Sulpitio titubat Bebelius. Hymen pducitur. licet vltima genitiui hymenis corripiaf. Catul. Hy-

Hymen: men o hymenē hymenades o hymenē.

R

R breuiēs, produc cuius dat patrius eris,
 R Addito iber, aer, æther. Sit celtiber anceps,
 Vt cor non longum melius producito tantum;
 Cur, far, lar, fur, nar, par, nec prolem breuiabo.

¶ R corripitur, vt mulier, pater, mater, hector, nestor, licet a græcis pducatur ΠΑΤΗΡ ΜΑΤΗΡ ΕΚΤΩΡ &c. teste Nestore, quia videndū

est quid latinis placuerit, nō quid greci fecerint, siquidē velim⁹ lati-
 ne scribere. Oui. xij. met. Inferias dederat cū fratrib⁹ Hector inanes
 Papi. x. theb. Non ora viri non pectora flectit Imber atrox, rectos **Imber.**
 q; tenent in moenia vultus, sic Verg. cæteri q; in hoc erravit Alexā
 der. Verg. in ætina. Purpurea q; rubens surgat iubar aureus ostro.
 Mart. lib. i. Ecce vir est nūquid paula negare potes. Et lib. ij. Grādia
 yba vbi sunt. si vir es ecce nega. Oui. i. met. De grege nūc tibi vir
 & de grege natus habēdus, celsurę licētia est. Verg. Hic vir hic est & c.
 sic reliqui. quocirca nolim imitari. Petrarchā, hoc nomē admodū
 sæpe pducētē, vt in. iij. aphricę. Hæc tibi cura dat vir optime, nā
 tibi sermo Dulcis adest. Oui. ix. met. Et paulū blandita fer has fidissi-
 me dixit. ¶ Producentē noīa in er habentia eris pēultima lōga
 in genitiuo, vt crater, character, clyster & c. quę gręca sunt omīa p/ **Crateri**
 ter ver veris. Oui. Ver erat æternum. Manil. lib. i. Crater & duplici
 centaurus imagine fulget. Idem lib. v. Vltima pars magni cū tollit
 ore leonis. Crater auratis surgit stellatus ab astris. vulgo mendose
 legit Crater & auratis & c. Proper. lib. iij. Ante fores tēpli crater anti-
 futis auro Libatū fundens in tua sacra merū. Luca. lib. vi. Si tibi du-
 rus iber, aut si tibi terga dedisset. Cantaber exiguis aut longis teuto **Iber;**
 nus armis. Iber. i. hispanus. Iberes in armenia sunt. Vale. flac. lib. v.
 Quos nec Iber aut tuta suis aurora pharetris Sufficit, Celtiber va-
 riat. Nam Priscia. lib. vij. ait vnicū nomē secundę declinationis
 pducere er, quod est iber cum suo cōposito celtiber. de correptiōe **Celtiber.**
 satisfacit Martia. dicens lib. x. Ducit ad auriferas, quod me salo celti
 ber oras. Ideo nō male dixit Alexander, Celtiber atq; lacer, dicitur
 quoq; celtiberus pēultima lōga. Catul. ad Egnanū. Nunc celtibe-
 rus celtiberia in terra, scazon est. ¶ Celtiber pēultima obliqui **Aeter**
 semp pducit, vt in cremētis recte pbauimus. Verg. lib. vi. Largior **Aera;**
 hic cāpos æther & lumine vestit. Oui. vi. met. Audiat hoc æther &
 si deus vllus in illo est, sic cæteri. Lucre. lib. v. Inde mare, inde aer, in-
 de æther ignifer ipse, vide etiam a ante e. Multi credunt aer a Clau-
 dianio licenter corripit in pri. de raptu Proserpinæ dicente. Lucidus
 vmbroso miscebit axis auerno, sed vt recte docet Calepinus, mē-
 dose legunt, & pulchrum poetæ sensum peruertunt, quia axis nō
 aer, legendum est. Aer itaq; nusq; corripitur a doctis. Cor rectius **Cor;**
 corripit, quia semel tantū inuenio pducit. Oui. in epist. saphus. Mol-
 le meū leuib⁹ cor est violabile telis. Idem. v. met. Inq; cor hamata
 percussit arundine ditem. Idem. v. trist. Strāgulat inclusus dolor, atq;
 cor æstuat intus. Ibidem. Molle cor ad timidas, sic habet ille preces
 Idem in primo de ponto, Confiteor misero molle cor esse mihi.

Ioannis despaüterij Niniuitæ Versificatorij

Cur.
Par.
Lar.
Fur.
Nar.
Par cum
suis com
positis.

Auso. in epig. Qui remisco putat se dicere posse latine. hic vbi cōscriptum est, faceret cor si cor haberet. Nota p̄nomen hic, hic p̄duci. Mar. lib. x. Dotatę vxori cor arūdine fixit acuta, sic cæteri. Hora. Cur ego si nequeo ignoroq; poeta salutor. Ouid. i. fast. Ante deos homini quod conciliare valeret. Far erat & puri lucida mica salis. Idem. v. fast. Exagitant & lar & turba Diania fures Peruigilātq; canes puigilātq; lares Turba diania. i. canes, quia Diana est venatrix Persius. Fures ait pedio. Verg. in. viij. Sulphurea Nar albus aqua, fonteq; Velini. Val. flac. lib. i. Par oneri clauęq; capax. Sil. xiiij. Par omes simul ira rapit Catul. ad Lesbiam. Ille mi par esse deo videt; sap. est. Ver. in etna. Nā p̄pe naturę par est violētia semp. Lucre. in. i. Hęc solitissim⁹ vt par est euēta vocare. Idē dices de cōpositis. Hora. sat. iij. lib. ij. Ludere par impar equitare in arūdine lōga. Idem Vt matrona meretrici dispar erit atq;. Sic ceteri, q̄ puritatē illā liguæ lanę veterē obseruarūt. Quocirca nō imitabor Ausoniū Gallū de ternario numero dicentē. Tris primus par impar habet, mediūq; sed ipse &c. Nec Auianū dicentē, dispar erat fragili & solidi cōcordia motus. Oui. in ponto. Hei mihi q̄ dispar est locus ille Getis. nec sequar Petrarchā in viij. aphricę dicentē. Ast aliū timuisse par est ab origine rerū. Bebelius ait. Impar. Caius Suetonius trāquillus corripit præter morē. vellē vs̄ sum adduxisset. Tu igit̄ par, impar, dispar cōpar &c. semp. p̄duc. Bebelio vix credo, quia dictis verbis statim subiecit mendacium, dicens. Lynter vltima longa &c. Tibul. lib. ij. Exiguus pulla per vada lynter aqua:

NOTA
Lynter.

As.

As.

As produc, sed addis que dant patrio breuiantur,
Et ternę quarto, vates bonus helias inquit.

As adis.

¶ As p̄ducit vt foras. Hora. Ne fidos inter amicos sit, qui dicta foras elimiet. Bebelius dicit a Lucretio corripit. Perlegi diligēter libros Lucretij nec istud notare valui, ideo puto Bebelium nactum fuisse mēdosos libros. Vellem versum Lucretij citasset. Foras itaq; tantū p̄duc. ¶ Corripiunt t̄m oīa noīa tertiæ, q̄z gt̄s in adis vel ados definit. Persius. Hoc natat in labris, & in vdo est menas & atys. Hora. in arte. Pythias emūcto lucrata simone talentū. Ouid. ij. de arte. Iprocul hinc dixit, non est mihi tibia tanti, Vt vidit vultus Pallas in amne suos. Idem vi. meta. Pallas anum simulat. Papi. viij. theb. Pallas ad hunc præsensillum Tirinthius implet, sic cæteri quot sunt fide digni corripiunt hoc nomen. Oui. scd̄o metamor. Arcas adest ter quinque ferens natalibus annos. Capella. lib. pri.

Arcas.

Arcas in thalamos venire iussus, phal. est. habēs in prima regione trocheum, in qua re imitatus est Catul. id sēpicule facientē, vt in. i. carmie. Quare habe tibi quicqd est libelli. Qualicūq; quidem ora per viros, sic alibi frequēter, vt ante meminimus, quę res Bebeliū & plures decepit. ¶ Corripe quoq; actm pluralis numeri tertię declinatiōis. Mar. lib. ix. Phineas inuites apher & ædipodas. Papi. in xi. theb. Vota deis cæco, nec erinnyas ore rogavi, sed libri fere hnt erinnasp syncopā, & sic pducit vt dicit Gcor. Valla. li. xxxvii. ca. xxix. Oui. in epist. In te fingebam violentos troas ituros. Persius. Phyllidas Hypsiphilas vatū & plorabile siquid. Verg. Permixtos heroas & ipse videbit illis. Idem Aonas in mōtes vt duxerit vna soror. Idē. x. ænei. Indulgent vino vertunt crateras anhelos. ¶ Ausonius & Bapt. Mantuanus corripiunt helias. vide i ante a.

As i acti
uo tertię

Es.

Ponitur es longum, pluralia corripe græca
Quę crescunt, velut es de sum, penes, in quies adde
Cum neutris, & si patrio est pœnultima curta
Terne, tolle ceres, aries, paries, abies, pes.

Es

¶ Es pducit, vt anchises, dares, &c. contra Martianū Capel. q false ait, es in græcis corripit, vt anchises. Verg. in. v. ænei. Anchises alacris palmas vtrasq; tetendit, facile occurrent plura testimonia in. i. lib. Sillij mendose chromes p chremis legit. Tum frontē chremes intonsam &c. tu legito, Tum frontē chromis intonsam vibrāte capillo Septus, & horrentes effingens crine galeros. In hac re errauit Sidonius, teste etiā viro doctissimo Io. Bapt. Pio, vt lib. viij. epist. Aut quo tu Latium beas Hora. Alceo potior lyristes ipso, phal. est vt in laudib⁹ Narbonis. Siue Aetes & inclyt⁹ Iason. vltimā in his corripit syllabā iudicamus cū Pio mensui moduloq; dissentaneū qa per h græce scribunt. ΠΟΗΤΗΣ ΪΑΛΤΗΣ ΑΙΚΤΗΣ &c. poetes psaltes lyristes æetes &c. ¶ Corripiunt antē omnia græca pluralis numeri tertię declinatiōis, crescentia in singulari, veluti demones, vascones, britones, & omnia ab on, pæanes, sirenes, delphines, & quęcūq; additione is syllabę faciunt gtm ab n. ¶ Omnia ab er pducto vt præsteres, crateres. Omnia ab or pœnultima genitiui correpta vt herctores, castores. At latina sunt arbores, memores. ¶ Omnia ab asantis vel adis. vt gigantes, arcades. Omnia ab es etis. penultima longa præter in quies, locuples, quia latina sunt, vt lebetes, tapetes, daretes, magnetes, cretes. Omnia ab is, idis, vel entis, vel ios aut eos, vfyos, vt pyxides, iaspides, erinnyes, sed lapis & cuspis latina sunt.

Lyristes
Æetes.

Es plura

etis, aut idis penultia breui obtinent vt miles, teres, deses &c. Horat.
 Hæc seges ingratos tulit, & feret omnibus annis. Verg. in. vii. ænei. Es breue
 Diues inaccessos vbi Solis filia lucos. Verg. in. vi. ænei. Obuius ar
 tato ceu quum pedes iret in hostem. Verg. de viro bono. Securus
 mundi instar habens teres, atq; rotundus. Non credo teres pducere,
 licet id testetur Ferretus interpres corripitur, licet Bapt. quodam in
 loco videat pducere. At solū pducunt ceres, abies, paries, aries, & **Ceres;**
 pes cū suis cōpositis. Verg. Flaua Ceres alto neq; q; spectat olym
 po. Mart. lib. iij. Hic facta premit angulo ceres omni. Scazon est, sic
 cæteri (licet Ferretus putet variari) nisi forte Boetius in li. iij. odei.
 Vt noua fruge grauis ceres eat. vsus est ithyphallic⁹ cōstans dacty
 listribus & pyrrhictō, sed forte seliditur, vt in palus apud Horatiū
 & in cerneris apd Capellā lib. vi. dicentē. Hic igit furū oculos splē
 descere noctis Cerneris ex auro vs sacra flāma micat. Ego horū ni
 hil imitari ausim, Præterea nimis frequēs est apud Capellā vocalis
 ante vocalem nō interempta. Verg. in. buco. Populus in syluis, abi
 es in mōtibus altis. Idem in opusculis. Quā fixam paries illos serua
 bat in vsus. Luca. Extruitur qd nō aries impellere possit. Vergi. iij.
 Geor. Pes etiā & camuris hirtē sub cornibus aures. Festus in Arato
 Desuper aurigē dexter pes imminet astro. Proper. lib. ij. Quē nūq;
 supra pes inimicus eat. Hora. saty. iij. Omnia magna loquens mō sit
 mihi mensa tripes & Concha salis puri. Iuue. sat. xi. Hinc stomacho
 bilis nā pes argenteus illis. Oui. vi. met. Nec pes ire potest, intra q;
 viscera saxū est. Luca. in. i. Primus in obliquū sonipes opponitur
 anni. Verg. Stat sonipes & frēna ferox spumātia mādīt. Idem in. x.
 Tollit se abreptum q; diū pes & calcibus auras. Verberat. Sil. lib. iij. **Pes;**
 Et doctus virgē sonipes in castra ruebat. Verg. Quales apes æstate
 noua p florea rura, sic cæteri quotquot puritatē linguæ latinæ in
 uiolatā custodiēre, licet Probus voluerit pes corripī, cui quantūuis
 vetusto grāmatico sine veterē testimonijs poetarū nihil credimūs
 & multo minus Alexandro Gallo, nec fidē facit Ausonius Gallus. **Ausoni;**
 Hic em licet optime multa dixerit, quædā tamē contra veterū au
 thoritatē nimis audacter, aut ex industria, aut per ignorantia dicit,
 vt libros nostros per legenti patet. nolim itaq; Ausoniū imitari, di
 cētē de numero ternario. Qui bipes & quadrupes foret, & tripes
 omnia solus. Terruit aoniam volucris leo &c.

Is.

Is

Is breuio, verum plurales protraho casus,
 Itq; quod in patrio mutatur in itis & inis,

Aut entis, Tethys vario. Glis vis quoque nomen
Cum verbo longum est, veluti persona secunda
Protrahit is quoties itis plurale reponit.

¶ Is corripitur. Mart. lib. x. Donau tamē inquis amico milia quæ
Quis bis, mis, tis, gti antiqui, & teste Feretto cis prepositio, sed recte
obseruauit Petrarcha dicens in. iij. aphricæ. Flēda cisalpinis iam gal
lica rura colonis. Verg. Quisquis es hoc poteris &c. Idē. Constituit
menses quinq; bis esse suo. Idem. Hectora quisq; is est si sum tibi
cura caueto. Producito oēm casum pluralē in is. Verg. Quis ante
ora patrū &c. Idem. Omnis vt tecū meritis p talibus annos Exigat.
Eiusmodi actōs doctissimus quisq; p ei diphthogon oēs partis
& treis &c. Scribit dominis, poematis, sardis, syrtis, gadis pluralia,
quorū memit Gēor. Valla Placētinus lib. xxx viij. cap. xxxi.

Is singula
re longū

¶ Producunt noia in is quæ penultima longa faciunt gtm crescentē
in itis vel inis, vt lis, dis, samnis, aut in entis, vt simois, pyrois, ope
is. Oui. Lis est cū forma magna pudicitia. Idem in epist. Penelopes,
Hacibat Simois, hic est Sigeia tellus. Oui. Interea volucres pyrois
eous & æthon, vide vocalē o ante i. Priscianus vult etiā pducī te
thys & multa similia, in quibus testimonia poetarū desydero. Nam
vnicus Vergilij versus, quē solum p cōfirmatione opinionis suæ
Priscianus habet, mihi nō satisfecit in. i. Gēor. Teq; sibi generū tethys

Tethys.

emat omnibus vndis, nam Verg. simili loco cæsurę licentia aliquā
do manifesto vsus est. Esto tamē pducat vnicū nomen tethys, nō
cōtinuo idē dixeris de itys, atys, chelys, capys &c. Cōcedam itaq;
nō nihil grāmaticis & Tethys p Oceani vxore, nam aliud nomen
thetis cum i latino notū est corripī tātum. Corripit itaq; prius no
men ab Ouid in. v. fast. Et latus oceano quisq; deus aduena iunxit,
Tethys & extremo sæpe recepta loco est. Festus in Arato. Est che
lys illa dehinc &c. Oui. xiiij. met. Sed Capys ante fuit. ¶ Producito
glis & vis siue nomē siue verbū cum suis, vt sis pro si vis, quāuis,
vteruis, quiuis. Oui. Vis easi verbi est cur nō ego Veiovis xde &c.
Verg. Quāuis elysios miret grācia cāpos, apud Senecā de puidē
tia diuina. Ardua prima via est, quāuis & inane recētes. Inepte vulgo
habēt & quāuis &c. Hora. Cuilibet argilla quiduis imitabit vda. Idē.
Non cuiuis homini contingit adire corinthū. ¶ Memphis (ne

Glis.
Vis.

Mēphis.

quisq; te fallat) corripit. Habet em̄ memphios in gto, non (vt ma
le Sedulius credidit qui cū Baptista errauit) memphitis, sed a mem
phis est mēphitis adiectiuū. Tibul. lib. i. Te canit atq; suū pubes mi
ratur Osirim Barbara, memphitē plangere docta bouē. Gtū est
mēphitidis, Sedulius nō recte ait li. iij. Tēpore Mosis Carmīnibus

vanis quidam mēphitis in oris, Signa dabant. Mart. lib. vii. Nec te
 Roma minus q̄ tua mēphis amet. Idē lib. vii. Iam tacet eoum bar
 bara mēphis opus. Sic in xi. Sillij. Ais corripit a Sidonio in epitha.
 Polemij. Prience bia pluris ais esse malignos. Persius. hunc ais hūc
 &c. aliqui ain p̄ ais ne, apud Persiū legunt. Ego puto corripit licet ai
 videatur quartā olere. ¶ Producent secundē p̄sonē singulares,
 quādo plurale habet itis p̄nultima lōga, vt sis, velis &c. Mart. Ne
 scis heu nescis dñę fastidia romæ. Oui. xii. meta. Decedit & timido
 possis ignoscere fratri. Verg. i. ænei. Assis o tegete fauens, Ouid. Tu
 quoq; fac pro sis intra tua claustra iacenti. Mar. Esse velis oro serus
 cōiua tonātis. Proper. lib. ij. Non audis & verba sinis mea ludite
 quū iam. Oui. Tristis abis, oculis abeuntē, p̄sequor vdis. Idem in. i.
 fast. Da mihi te placidū dederis in carmina vires. Vale. flac. lib. v.
 Astiteris impunc trabes. Tibul. li. iij. Respueris etiā Phœbo gratissi
 ma dona. Hora. ode. vii. lib. iij. Cuncta manus auidas fugiunt hæ
 redis amico Quæ dederis animo. Ibidem p̄ducit occideris hæc p̄te
 rita esse volunt, & in plurali p̄duci dederitis &c. Secus est de futuro
 Hora. Dixeris egregie. Verg. Iuueris auxilio nescis, quidā malecre
 diderūt corripit ab Ouid. in epist. Vbi in optimo sensu & in corre
 ctissimis codicibus in prima p̄sona nescio legit, sic Nescio an exci
 derint mecū loca venimus illuc. Apud Propertij quoq; non dor
 mis in secūda p̄sona, sed in tertia dormit in bono sensu. legendū est
 teste Feretto, sic in. ij. li. Et soror & cū qua dormit amica, simul, apd
 eundē lib. iij. nutrit in tertia p̄sona, leges non nutrit, licet vulgo ita
 habeat. Te scel⁹ accepto thracis polymnestoris auro. Nutrit in ho
 spitio non Polydore pio. sic quidā libri habent, nam & scelus acce
 pto &c. quæ lectio Bebeliū & plures decepit. Et apud Iuuenalē legē
 dum est poscis a posco, vt doctissime docet Badius. Non possis a
 possim contra Mancinel. & plures sic sat. v. Tanti ne iniuria cœnæ,
 Tam ieiuna fames, quū poscis honestius illic. Et tremere, & sordes
 farris mordere canini. Geor. val. li. xxx viij. vult S. perimi, vt in pa
 lus apud Horatiū, sed predicta placent. vide oro acutissimā Badij
 interpretationē, & videbis poscis a posco legendū. Non (vt legit
 Mancinellus) possis a possim. Ex his liquet Rigam, Seduliū, Ara
 torē, pluresq; grauiter errasse. Riga in Luca. Dum venis in regnū
 christe memeto mei. Arator lib. vi. Nisi diligis inquit Cernere quē
 potēs es fratrē, quem cernere non est Nescis amare deū. Idem. Nul
 lasq; volens contingere mensas. Esuris ad facinus. Idem. Aduenis
 in cluso soluere vincula gregi. Sedul. Peruenis ad christū non chri
 stus peruenit ad te. Auianus fabulator nō imitādus. Siue decus bu

Ais:
Is. secūde
p̄sonæ.

Nescis:
Dormis:

Nutris:

Poscis:

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

fi seu velis esse dec⁹. Licet autē venis, excusare posset, quia olim ve-
no in tertia dicebatur, tamē quia apud doctissimos nō reperitur in
vfu, ideo nunq̄ corripiam, sed imitabor Verg. di in. ij. ænei. Expe-
ctate venis, vt te post multa tuorū. Itē. Seu dextra læuaq̄ velis oc-
currere pugne. Errauit cum Aratore Petrarca corripens venis,
sentis, nescis, & plura quibus super sedeo.

Os,

Os Os produc, patris breuis est & compos & impos;
Osq̄ ossis præbens, rectos breuiato secunde.
Os recti produc quoties tibi patrius o dat.

os in gto ¶ Os producitur. Persius. vt tuus iste nepos olim satur anseris extis
Bebelius male dicit corripit, quia Sidonius male corripuit. Vide p
nepos in regula de pro in cōpositis. Ouid. viij. meta. Auro Hæros
æsonius potitur. Idē. viij. Doleo q̄ Minos hostis amanti est. Verg.
Tros a t ænea &c. ¶ Corripitur quicūq̄ g⁹ in os, non solum
ados abas cōtra quosdā, nec credo Georgio valle qui dixit eius mo-
di g⁹ variari, quia semp correptos inuenio, si quis aliter inueni-
rit apud veteres poetas ostēdat, & cedemns. p solos grāmaticos ni-
hil pbauerit. Ouid. i. met. Arcados hinc sedes & inhospita tecta ty-
ranni. Ingredior. Papi. viij. theb. Tydeos hasta tui. Oui. fast. v. Pars
credidit esse Tethyos has neptes oceanicq̄ senis. Mar. li. ij. Peleos &
Priami trāsit vel Nestoris etas. Idem li. iij. Ille magis ludit qui scri-
bit prædia seui. Tereos aut cœnā crude Thyeste tuā. Oui. in. i. de arte
amādi. Qd̄ rogat illa timet, qd̄ nō rogat optat, vt in stes. Insequere
& voti postmodo cōpos eris. Aldus cū nonnullis alijs male dixit
pducī cōpos imposq̄, nec nō teres vt in es pbauit, sed nemo tā dili-
gens qui non aliquādo erret. ¶ Os ossis qd̄ scimus ex adiectiuo
hinc deducto exos. i. sine ossibus. Lucre. li. iij. Exos & exanguis tumi-
dos pfluat artus, os oris pducit. Oui. Os homini sublime dedit
Os scdæ Corripitur omne nomē in os secunde declinationis, vt famos, sy-
nodos, diphthōgos, lesbos, lemnos, logos, melos, cahos, epos, ar-
gos &c. Oui. in epist. Leādri. Soluerit in speculis omis abydos erat
Idem. nō senis etē regia lēnos erat. Verg. vi. ænei. Et chaos & Phle-
geton loca nocte silentia late. ¶ Producunt autē nomina quæ p
tertiam declinationē atticam faciunt genitiuū in o, vt androgeos,
Andro- geos. athos, Cos, apollos, demoleos, nicoleos. Verg. ij. Æneid. Androge-
os offert nobis socia agmina credens. Nestor ait, si androgeo dix-
isset, & sus non staret, id negat Mancinel, dicens, eiusmodi os longū

In us longū vti, vt apud Ouidiū. Viueret androgeus vti nā. Ceterū
 Seruius in illud Verg. Geor. ij. Castaneę fagos ornusq; incanuit al-
 bo Flore pyri. dicit hic os produci æolico more. nā si fagus dixisset
 versus non staret, sic in Ciri pducitur halyetos. Corripit vero ha-
 lyetus. Eoles certe pro ω sæpe ponūt o & contra, nos nihil eius mo-
 disine veterū poetarum testimonio immutabimus, sed inuētis hic
 libentius q̄ inueniēdis vtemur. Val. flac. lib. ij. Cōgeminat qua pri-
 mus Athos & pōtus & ingens Thraca palus. Verg. enei. xij. Quā-
 tus Athos aut quātus Erix. Seruius vult hic athon legi, quia si athos
 legeret, versus stare nō posset, vt ipse putat, sed fallitur teste Nesto-
 re, quia omēs codices athos habent, & optime. Scribitur em̄ græce
 per ω mega αθωσ, quod gr̄m facit atho. Seneca in Medea. Hæmo-
 nias ille cōtulit pestes athos. Iuue. Velificatus Athos, & quicqđ græ-
 cia mendax. Genitiuus atho est in Apollonio & Theocrito, vt Ne-
 stor declarat. actūs est atho vel athon. Atho quidē apud Vergil. i.
 Geor. Aut Atho aut Rhodope, vbi atho corripit o ppter sequentē
 vocalem vt alibi, Sub Illo alto. Nec athon legi potest, quia pducit
 teste Nestore. Est autē apud Ouidiū, ex quo quātitas haberi nequit.
 metamor. xi. Nec leuius q̄ si quis Athon Pindūq; reuulsos. Dicit
 quoq; athon onis. nō vt credidit Priscianus athos onis, & est mōs
 Macedonia. Ciceli. iij. de repub. Quid ergo illa sibi vult absurda
 exceptio, nisi quis athonē p monumēto vult penitus efficere. Pau-
 lus ad Titum. cap. vlt. zenam legisperitū & Apollo sollicite p mitte
 vt nihil illis desit. Actūs est ab apollo p apollona ab apollon. Idē
 ad Corinth. i. cap. i. Ego quidē sum pauli. ego apollo. hic gr̄s est. Ibi
 dem ca. vlti. de Apollo autē fratre notū vobis facio. Abltūs est ab
 apollo. barbari vt Mamotrectus, cæteri q; putauerūt in dictis lo-
 cis Apollo nomen esse indeclinabile.

Athos.

Vs

Vs correpta datur, monosyllaba cum genitiuis
 Ternæ vel quartæ produc, numeri q; secundi.
 In quarta primum, quartum, quintum q;, & in uris
 Dum ve utis patrius vel in udis, & untis odifue
 Aut quintus fit in u, longus tum rectus habetur.
 Ergo produces venerabile nomen Iesus.

¶ Vs corripit, vt tpus, pecus, intercus. ¶ Producunt v̄o monosylla-
 ba, vt rus, thus, ius, mus. Horat. sat. vij. Proscripti regis Rupili pus
 atq; venenū. Iu. Plus aloes q̄ mellis habet, Produc etiā gr̄s tertis.

F f ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

ut dicitur didus. Verg. Fatidicę Mantus & thusci filius amnis, & grōs quartæ, & in plurali eiusdem declinationis noīatiuū accusatiuū & vocatiuū. Ouid. Adde manus in vincula meas meruere cathenas. ¶ Producitur us in noīatiuo singulari, vbi genitiuus terminat in utis vel udis vel uris penultima lōga. Horat. Virtus est vitū fuge re, & sapientia prima Stultitia caruisse. Ouid. i. meta. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Et lib. ij. Alma tamē tellus, vt erat circūdata ponto. Verg. Fata obstāt tristicę palus inamabilis vnda. Horat. S. interemit aut systolen fecit, dicēs in arte. Regis opus sterilisq; diu palus aptaq; remis. Idē fecit Capella lib. vi. dicens. Interriuata marmore tell⁹ erat. Neutrū imitabimur, quia doctissimi eos in hoc nō imitantur. Simile est vbi genitiuus desinit in untis, vt cerasus, opus amathus, sipus, trapezus, phicus oppidorū, aut locorum nomia. Verg. lib. x. Est amathus, est celsa mihi Paphus atq; Cythera. ¶ Græca quoq; a pus pducitur, quia per ou diphthongon scribitur, vt sciopus, tripus, melampus, œdipus, idē dicit Geor. Val. lib. xxxi. cap. xxij. Oedipodes poeticū est, quia œdipus ppter breuem inter duas longas dicere non licuit. Est tamē vbi ou diphthongus in o micron vertitur, vt syracosius, orion, sic polypos p polypoy, & a polypos corripitur polypus vt visum est in o añ l. Androgeus in precedenti lectione patuit. Produc quoq; vbi vocatiu⁹ in u desinit, quia similiter p ou diphthogon græce scribit. Verg. ij. enei. (licet Donatus pentheus legerit) Panthus otriades, areis Phorbicę sacerdos, sic quia per ou diphthogon scribit, doctissimi producitestantur dulcissimū dei nostri nomen Iesus.

¶ Finis Tertij.